

Cena Numeru 3 centy w Krakowie, Podgórze i na prowincyi.

PRENUMERATA

miesięczna w Krakowie i K. 50 h. (z prz. z dostawą do domu) na prowincyi z przesyłką pocztową 1 Kor. 50 hal. — Prenomertata za granicę 1 mk. 50 l., 2 fr. 1 rs. POJEDYNCZE EGZEMPLARZE NABAWA. MOŻNA WE WSZYSTKICH AGENCACH PISM I NA WSZYSTKICH DWORCACH KOLEJOWYCH.

NOWINY

Dziennik niezawisły demokratyczny iilustrowany.

OGŁOSZENIA

na wiersz petiti 16 hal. za każdy następny raz 12 hal. drobne ogłoszenia po 4 halerze od wiersza. (minimum 30 hal.). Nadane za wiersz petitiowy 30 hal. spody na każdej stronie po 3 Kor. — Załącznik 20 Kor. za tydzień. Inseraty prowadzi w nowin zarządza p. M. Huczyca. Administracja „NOWIN”: Rynek gł. L. 8, otwarta od 9 — 1 w południe i od 3 — 5 popołudniu.

Na Lwów Skład i Ekspedycja: gencya Sekelowskiego, Pasaż Hausmana L. 2.

Redakcya i Administracja „Nowin”: Kraków, Rynek gł. L. 8, Tel. 627. Redaktor przyjmuje od godziny 11 do 12 w południe. — Ekspedycja „Nowin” w drukarni Rynek gł. L. 8.

REDAKTOR NACZELNY: LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcya (Tel. 627) od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze Rynek gł. L. 8, i p. Rekopisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Koło polskie a sprawa-kanal.

Wiedeń. Wczoraj wieczorem zebrano się Koło polskie na posiedzenie, na którego porządku dziennym stało ubezpieczenie społeczne.

Przed przejęciem do porządku dziennego, rozwinęła się bardzo żywa dyskusya w sprawie budowy kanałów, ostatecznie bowiem encycypacje ministra handlu wobec deputacyi morawskiej i wroczyńskiej przesłania dzienników, zwłaszcza artykułu „N. Er. Pressa” o samiarze rządu odwołania się ponownie do laby z zapytaniem, czy kanał ma być budowany, wywołały zapalenie wśród pańców polskich.

Pos. Kosiowski w porożeniu z posłami krakowskimi wytosował interpelacye do prezydium z żądaniem wyjaśnienia.

Prezes Głębicki przedstawił przebieg rokowań w tej sprawie z poprzednim gabinetem bar. Bienertha, od którego uzyskano przyrzeczenie przesłania 6 milionów koron na linie Keszty-Zator-Samborek. Po rekonstrukcyi gabinetu plan ten zmodyfikowano i przeznaczono 10 milionów koron na cały kanał Wiedeń-Kraków. Rząd rzeczywiście zamierzał wnieść do parlamentu nową ustawę w tej sprawie, ale zaniechał tego z powodu stanowczej opozycyi Koła polskiego. Minister handlu Weleskirchner, zainteresowany z powodu swego przemówienia do deputacyi morawskiej, oświadczył, że treść tego przemówienia podana niedokładnie. Za treść artykułów w dziennikach nie ma on żadnego wpływu. Jakież ukryte czynniki spłgają gorliwość przeciw kanalicji, ale Koło polskie sprawy tej pilnie będzie strzegło.

Minister Długosza oświadczył, że i on był zupełnie pokojowy ostatecznie encycypacjami i oddnił wrażenie, jakoby miano wystąpić z nowym przedłożeniem. Przekonał się jednak, że tak nie jest. Minister udął się do ministra handlu, który go uspokoił i zapewnił, że rząd nie przedłoży nowej ustawy. Minister handlu stał na stanowisku ustawy z r. 1901 i dlatego twierdził o przedłożeniu za bryteczne. Onaj się on obowiązany przedłożyć parlamentowi sprawozdanie o pracach przygotowawczych, a stanie i kosztach budowy kanału.

Pa tych wywodach rozwinęła się bardzo ożywna, chwila burliwa dyskusya, w której zabierali głos pp.: Kolischer, Sikorski, Stwiernta, Petelcz, Stapiński, Górski i Wojcik, poczem uchwalono rezolucyę tej treści, że Koło polskie stanowczo obstaje przy żądaniu wykonania ustawy z r. 1901 i żadnej nie dopuszcza zwłoki, że zdecydowanie jest ewentualnie użyć do tego wszystkich środków parlamentarnych.

Z Rady miejskiej.

Wczorajszym posiedzeniu Rady m. Krakowa przewodniczył prezydent dr. Leo, który na wstępie posiedzenia przedstawił zebrałym następującą rezolucyę przeciw oderwaniu Chełmszczyzny:

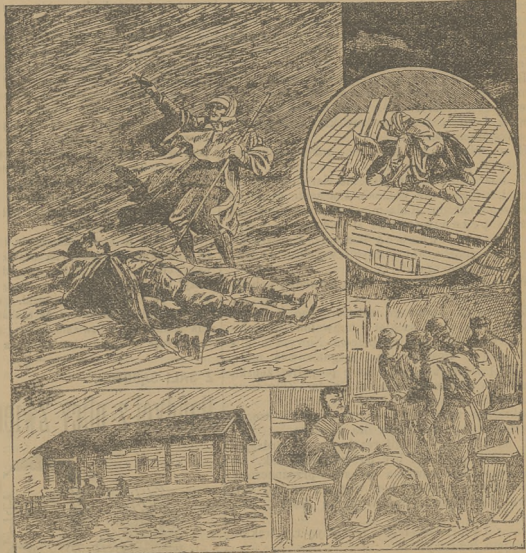
Solidarna z braćmi naszymi z za kordonu w ich szczęściu i nieszczęściu, odczuwa reprezentacya miasta Krakowa, jak najbardziej dotu, jaki spaść ma na Królestwo Polskie przez oderwanie przastrej Chełmskiej dzielnicy od puli państwa i poddanie jej pod ciężkie, wyjątkowe prawa. W imię idei sprawiedliwosci, która stosunkami ludów europejskiej kultury rządzą winna, podnosimy z tej, szczęśliwej pod względem narodowym dzielnicy, uroczysty protest przeciw takim aktowi gwałtu i bezprawia i apelujemy o pomoc moralną do wszystkich narzech czynników politycznych, celem podjęcia jak najbardziej energicznych akcji obronnej.

Rezolucyę tej wyślichali radai m. stojąc i uchwalił ją przez aplaudacyę. Następnie Rada uchwalila przesłać 600 K na cele obchodu Anoncyow skiego. Na cele wyliczki członków krajowej komisji przemysłowej i członków Koła polskiego (12 b. m.) dla swiadczenia krakowskiego sągubia węglowego spowalono prezydium od pokrycia połowy kosztów. W wyliczce wzięmie udział minister dla Galicyi i marszałek krajowy. Wyliczka swiędzi także niektóre zakłady przemysłowe w okolicy Krakowa. Uchwalono zaprosić tegoroczny Zjazd Kół rolniczych do Krakowa.

Prezydium spowalnilo do odebrania wstępow, zaplananych przez a p. Teodora Duulisa, który testamentem sserog obrasów, rzeźb i akwaforti zapisał Museum Narodowemu w Krakowie. Na wniosek prezydenta, Rada uchwaliła podziękować rodzinie a. p. dra Dunina.

Odczytano pismo Tow. Museum przemysłowego z Rzeszowu z propozycyą urzadzania ruchomych wystaw przedmiotów krakowskiego Museum Narodowego.

W sprawie Uniwersytetu ludowego zabrał głos r. m. ka. prałat Krupnicki i w odpowiedzi r. m. drowi Bajwidowi, który żądał przytoczenia faktów na uzasadnienie ujemnego zdania, wypowiedzianego o działalności Uniwersytetu ludowego. Mowca zaznaczył, że działalność Uniwersytetu ludowego nie tylko w Krakowie, leas i we wszystkich miastach, gdzie istnieje jego oddzialy, ocenijają jako szkodliwą, albowiem Biblioteka Instytucyi spahnia jest tylko w skrajnie socjalistyczne dziala, czytelnia nie posiada żadnych piism katolickich, wreszcie wydawnictwa stronnictwa, które Towarzystwom zarządza, są szkodliwe. Zjazd delegatów Uniwersytetu ludowego, który się odbył w Krakowie w niedziale, powierzył znowu

Śmierć turysty na Schneebergu. (Patr „Ze”świata”).

zarząd Instytucyi stronnictwu socjalistycznemu, który to fakt na zafale nie zasluzuje. Twierdzenie, że teraz zasły zmiany a lepsze, nie jest szustnem, bo przeciez biblioteka posiadała tasama, a zarząd także w tych samych pozostał rękach.

R. m. Bujwid wobec wywodów r. m. ka. prałata Krupnickiego sadzi, że na zarzuty swoje ka. Krupnicki powinien przytoczyć fakta. (Głosy radnych: ks. Krupnicki przytoczył fakta).

R. m. Bujwid oświłk podniosł, że zdarzają się fakta niewykonywania uchwał Rady miasta. Mowca zapytuje, co się dzieje ze sprawą reformy statutu miejskiego, która tylekrotnie była poruszana i żąda, aby prezydium zajęło się tą sprawą. — To samo dzieje się z drożyzną w mieście.

Rada spełnia swoje zadanie, wybrała osobną

komisyę, która jednak raz tylko się zebrała i na tem się skończyła. — Mowca wzywa prezydenta, aby obie te sprawy postawił istotnie raz na porządku dziennym.

Celemu przemówieniu towarzyszyły żywe ehlaski.

W sprawie drżyny przemawiali jeszcze prof. Pomikło i prof. Domański. Prezydent Leo zaznaczył w odpowiedzi, że na posiedzeniu komisji statutowej, przekazano magistratowi cały sserog spraw i materyałów do zbadania. Magistrat zebrał wskazyany materyał i najbliższe posiedzenie komisji odbędzie się w poniedzialek.

Następnie prezydent udzielił wyjaśnienia co do komisji aprowicacyjnij; podzieliła się ona na sekcye węglową i drugą, obejmującą wszystkie inne sprawy. Osobno ma być utworzony podkom-

H. G. WELLS.

Dalekie niebezpieczeństwo.

(Ciąg dalszy).

Przez parę tysięcy lat człowiek przeżył drogę wiodącą od stanu dzikości do takich wyżyn cywilizacyi, że pozostł się panem przyrodzie i władca ziemi! A gdyby mrówki rozspoczęły jakąś mniej więcej analogiczną ewolucyę? Mrówki, znane ludzom, tworzą zbiorowiska z wielu tysięcy jednostek i nie występują czynnie przeciw większym współmieszkańcom ziemi, ale umiejają porozumiewać się między sobą, mają wiele inteligencyi.

Dlatego koniecznie miałyby pozostać zawsze na tym samym stopniu rozwoju.

Przypomniało mu się co Gerilleau słyszał, że te mrówki naciągają, że używają jadu, podobnego do jadu węży, że idą pod rozkazami mrówek, większych nawet niż te, które obcinają z drzew liście... Ze są męszczerne i gdzie wtrągną, tam już zostają na stałe...

Cisza panowała w lesie. Woda uderzała bezustannie o brzegi. Wokół latarni wirowały bez sumu dmy podobne widmom.

Spicy Gerilleau poruszył się i westchnął. — Co można na to poradzić? — zszepnął.

Oderwali się na drugi bok i znowu zapanowała cisza.

Holroyd abndziło że złowrogich marzeń brzęczenie moskitów.

II.

Nazajutra rano dowiedział się Holroyd, że są zaledwie o czterdzieści kilometrów od Badamy i brzegi zaczęły budzić w nim coraz większe szczeniście.

Wystrząsł lekko dzidziła się spobność zjedzenia okolicy. Nie znajmował nigdzie śladów ludzkiej pracy, prócz zwalisk, zarosłych siekaniem lub pokręteł chwastem fasady odnawnych już opustoszałych klasztoru, gdzie na ruinach rozrastały się drzewa, wysuwające gałęzie przez puste okna, a pęczce tworzyły sieć nad arkadami drzwi. Całe chmary dziwnych motylów, złotych, z pierzastymi skrzydełkami, przelatwały tuż rana nad rzeką i młotwie ich opadało na kanonikę, gdzie jej zabilił liście z żalugi. Po południu kanonierka spotkała opuszczony statek „Kuberę”.

Na pierwszy raz okazało mu się, że statek jest opuszczony; rozpięte żagle wznosiły się martwo w spokojnym powietrzu, a na przednim pomociele siedział postać ludzka przy sterze. Drugi człowiek leżał śpiący twarzą do ziemi, a podłożym mostku, jaki w tego rodzaju dużych łodziach mieścił się na środku. Aie sposób poruszania się stern i kierunek, w jakim łódź

plynęła, wakszywały wyrażenie, że nie wszystko na jej pokładzie jest w porządku Gerilleau przysiadł się bacznie przez lunetę, bo zaczęła się gło dziwnie ciemna cora siedzącego człowieka, skurzonego raczej niż siedzącego. A tu dużej przysiadł się mu kapitan, tam mniej przysiadł się do sprawiał mu ten widok, choć nie mógł odjąć od oczu lunety.

Odjął ją nakoniec i zawałił Holroyda, a sam potem poszedł na przed pokładu powitał „Kuberę”. Lecz nikt mu nie odpowiedział.

Gdy łódź przepływała koło kanonierki, zakłótyła się lekko i nagle — postać siedzącego człowieka rozpadła się, jakby wszystkie jego stawy wypowiedziały odrazu posłuszeństwo. Spadł mu kapelusze z głowy i ciasto nieopodane, jakby bez żadnej spójności, wrosło rozsypało się na pokład.

— Caramba! — zaklął Gerilleau — i pobiegł na spotkanie Holroyda.

Holroyd stał już koło niego.

— Czy widziałeś? — zawałił kapitan.

— To trup! — odrzekł Holroyd. Trzeba postać czuśno. Stało się tam coś strasznego.

— Czy przypadkiem... widziałeś jego twarz?

— Nie, a jak wyglądał?

— Uf!... Wyglądał!... Nie! nie mam słów na to!

Jedyny w Krakowie gotowych ubrań tylko własnego wyrobu i pierwszorzędnym zakład krawiecki

Związku katol. krawców Kraków, ul. Floryańska 7 (tuż przy rynku). Zamówienia na miarę uskutecznią terminowo według najnowszej mody

Magazyn

tet mieszkaniowy. Cóżna jednak nie wiele uży-
tet może, ponieważ takie może samo społeczeństwo
przez zakładanie spółek, które gmina popiera, a
nawet subwencyjną powinna.

R. m. Sten. Nowak zapytywał, co się dzieje z dodatkiem drożyzniowym dla nauczyciela kraw-
kowskiego.

Prezydent odpowiedział, że wniosek, które
w tej sprawie przyszytował, wczelnic Wyciada
szkolnego, w najbliższym czasie będą przedsta-
wione Magistratowi i Radzie miejskiej.

Interpeluje jeszcze r. m. Julian Nowak w
sprawie zakupu sprzedaży owoców w niedziele.

R. m. Białik podniósł, że Kraków i Lwów
wykluczone być mają od dowozu mięsa z Rumn-
ni i domaga się interwencji prezydium w tej
sprawie. Prez. Leo odpowiedział, że zwrócił się do
Kola polskiego, o składowanie, że zwrócił się do
pierwszego blysu.

R. m. Bandrowski przedstawił wniosek
sekcji szkolnej w sprawie koniecznego odwień-
nia budynku Biblioteki Jagiellońskiej. Wniosek
ten brzmi:

„Upraszam się prezidenta, aby wraz z dwoma
delegatami Rady, tak w Kole polskiem, jak i w
ministerstwie oświaty, poczynił wszelkie zabiegi
w celu wyjedynania i zapewnienia w razie fundu-
szów na restaurację gmachu i należyte wyposze-
nienie Biblioteki Jagiellońskiej.”

R. m. Florich zaznaczył, że uniwersytet
zajmuje się gorliwie tą sprawą. W sprawie tej
zabierali głos r. m. Ponikło, Domański, Jul.
Nowak i referent dr. Bandrowski. Wniosek ten
jednoznacznie uchwalono.

R. m. Wasung, imieniem sekcji szkolnej,
przedstawił nast. wniosek:

„W interesie rozwoju Kuchennego Narodowego, In-
stytutu, mającego tak doniosłe znaczenie dla całego
naszego narodu, Rada miasta uznaje konieczną
potrzebę przeniesienia Muzeum do gmachu
początkowo na Wawel. Upraszam się prezenta
złożyć miasto, aby poczynił wszelkie do tego
celu zmierzające kroki.”

Wniosek, poparty przez kilku mówców, uchwa-
lono jednogłośnie.

Z porządku dziennego zatwierdzono lincje rezolucyj
dla m. Bosackiej i uchwalono uregulowa-
nie ulicy Estery między placem Nowym a uli-
cą Mińdową. Postanowiono zorganizować nową
(XXVII) cztero-klasową szkołę popołudniową z oddziałem
równorzędnych szkółek im. Zbigniewa Oleśnickiego.

Sekretarz gmin. Groele przedstawił szereg
wniosków w sprawie parku dra Jordana.

R. m. Turalski zgłosił rezolucję, stwierdzającą,
że park powinien być powiększony, tak, że
pewna jego część powinna być stałe przeznaczona
na ćwiczenia i zabawy, bez względu na to, czy
odbywa się równocześnie w parku festyn, lub
także nie.

Wniosek sekr. Groelego i rezolucję r. Turalskiego
przyjęto jednogłośnie.

Do komisji dla obchodu Juliusza Słowackiego
zostali wybrani: Bandrowski, Domański, Jaworski,
Konopiński, Kosobucki, Landan Ignacy, Nowak Jul-
jan, Sura, Szarski.

W końcu wybrano sąd konkursowy na plan
regulacyjny m. Krakowa, w skład którego weszli
r. m.: Maywald, Turski, Uderski, Percé, Berlinger,
Julian Nowak.

Delegatem do Rady naczelnej Towarzystwa
burs i opieki nad młodzieżą szkolną i rekrutacj-
czną wybrany został r. m. Julian Nowak.

Rada miasta Krakowa na wczorajszym (czternastym)
posiedzeniu nadała m. B. Dambowskiemu posadę na-
uczyciela religii r.-kat. w szkole św. Mikołaja, a ka.
Wł. Wranie z Podgórze w szkole św. Scholastyki.

Dalej Rada miasta zatwierdziła następujące sprawy:
1) z funduszów uzyskanych z 5 proc. dodatków do biletów
teatralnych przysłała pani Bronisława Wolskiej,
artystce teatru miejskiego w Krakowie, emeryturę w
kwocie 1800 kor. roczną, począwszy od dnia 1 kwie-
tnia 1909 r. bez względu na to, czy p. Wolska byłaby
działała dla teatru krakowskiego, czy się do
dalniejszej pracy zmieniła; 2) z tytułu funduszu
przysłała p. Michałowi Przybyłowiczowi, byłemu arty-
ście teatru miejskiego w Krakowie, emeryturę w kwocie
720 kor. roczną, od dnia 1 kwietnia 1909 r.; 3) odmówiła
prośbie p. Pauliny Wojnowskiej, byłej artystki
dramatycznej teatru miejskiego w Krakowie, o zwrot
władek emerytalnych, wplaconych przez nią do
funduszu emerytalnego artystów teatru miejskiego
w Krakowie; odmówiła Agnieszce p. Andrzeja Miślaw-
skiego, byłego artysty teatru miejskiego w Krakowie,
o zwrot kwoty 970 kor. 80 hal., wplaconej tytułem
władek emerytalnych, lub o zabezpieczenie go w Ta-
warzystwie wzmiankanych ubezpieczeń urzędników przy-
wzajem w Łwowie.

W sklepie.

Z bruku krakowskiego.

Recezi dzieje się w sklepie.
Kupujących jest 7-8 osób, za ładą oprócz ka-

Józef Massar
w KRAKOWIE
ulica FLORYAŃSKA L. 15

wyreki sam właściciel i 8 subiektyw. Nadto jeden sta-
jący akcyjowy.

Właściciel, czcigodny pan o powaźnym obliczu, ob-
sługuje „lepszego” klienta, zakupującego rumy, ko-
niaki, wino. I tak jest tem zajętym, że zdaje się nie
dostrzegać pewnego nieporządku w ekspedycyjnemu go-
biel: kasyerka trzyma w ręku 20 koronek i 1 roz. za-
kuponem, bo nie wie, kto ją dał i ile płaci. Subjekt
zainteresowany przybył, bez pokrzywdzeniem tych,
co wczelnie do sklepu przyszli, ale nie miażdżono
nie upominają się o własne i naturalne prawo pierw-
szestwa.

Właściciel tego nie widzi, bo „lepszy” klient co-
raz to przypomnia sobie nowy jakiś sprawunek. Ra-
chonek jego dosięga już pewnie pół setki koron.

W tej chwili wchodzi do sklepu chłopiec 10-12-
letni, stałe kolo lady.

Właściciel zauważył, że chłopiec ów, o groziło nie
zdąży kapelusza z głowy.

— Zdmijmy chłopce kapelusze — odważał się grze-
szyć, ale tonem, z którego widać było, że ta czyn
majestat został odrzeczony.

Chłopiec z pokróżką uśmiechał.

Wtedy z grona gości jakiś jegomość, który był od
kwaterans czekał darennie na swoją kolej, odważał
się w to słowo:

— Panie właściciel, ośmielił się zwrócić panu wa-
gę, że sklep to nie kociółka.

— Ale i nie karczemka! — przerwał mu właściciel
szapczony nieco.

— Łaskawy panie, ja jeszcze nie skończyłem.
Oto do sklepu ludzie przychodzą nie modlił się, ale
robił zakupy, w interesie więc pańskim i czyżby ośm-
hażać na to, aby gościć byli po kole i czyżby ośm-
podywano, antylei nakazywał im zdobnowanie nakryć
z głowy. Po powzięciu był rozważanie dobrą woli
gości, własnemu ich użyciu.

— W moim sklepie wszyscy odkrywają głowy,
wiedzi i ten chłopiec powinien był zdjąć kapelusze —
przerwał znowu właściciel.

— Oto do nieprawda, panie łaskawy, bo nie da-
ję, jak dwa dni temu, na własne oko widziałem tu
pana, obcera, który czeka nie zdjął, a pan nie od-
wazył się zwrócić mu na to uwagi i uprzedzić pana
z nim za niezłotych rozmawiał. Na wiec pan w tej
sprawie dwie miary — a że czasem są to dwieście
dziesiąt minut na szalenie kupna, a doczekał się nie
mogę, więc uprzedzić szęgnam pana.

Z SALI SĄDOWEJ.

Bandyci z ulicy Zwierzynieckiej.

Bankier Grajowor.

Ostatni dzień rozprawy.

Dzisiejsza rozprawa rozpoczęła się odczytaniem
żelwie sędziów przysięgłych pytań. Pytania główne
odnozą się: do rabunku na Gralowerach, dokona-
nego przez Stonia, Łatę i Hemma i do wargdłwiny
Bejma, jako tego, który przez strzelanie na ulicy za-
bił tu rabunek. Następnie pytania te odnozą się
również do szalowanego morderstwa na Du-
lowej, dokonanego przez Hemma i do szalowanego
morderstwa na Józefu Klawowicz, dokonanego
przez Stonia.

Dalsze pytania główne tyczą się wypadków na
moście podgórkim d. 7 marca: szalowanego mor-
derstwa na Iglitkim, Kopcu i Zomaka, a dokona-
nego przez Stonia, Łatę i Hemma i na B. Schwarzen-
berga, jako tego, który przez strzelanie w gwałt
publicznego morderstwa przez oprę władzy i 1. gwałtu
Raszewi i policyantowi Muzę; wreszcie gwałtu pu-
blicznego przez wymuszanie zachlebania po-
sługiw świadków sądzia. Wszystkie te pytania, odno-
zące się do wypadków d. 7 marca, tyczą się oskar-
żonego Łaty.

Pytania ewentualne (w razie zaprzeczenia
pytań głównych): odnozą się do szalowanego
ciężkiego uszkodzenia ciała na Dułowej przez
Hemma; do szalowanego ciężkiego uszkodze-
nia ciała na Józefu Klawowicz przez Stonia;
do dokonanego ciężkiego uszkodzenia ciała
na Iglitkim, wreszcie do zabójstwa Schwarzen-
berga, dokonanego przez Łatę.

Następnie zabrał głos prokurator dr. Lang, w
dłuższym wywodzie uzasadniając akt oskarżenia. Pod-
niósł, że wypadek tak śmiesznego rabunku i tak
barbarzyńskiego rozbój nie zdarzył się jeszcze w Krakowie,
zaczynając prokurator, iż czynów tych dopuścił się

Królowiszczy. W nas, w Galicji, Królowiszczy posiadają
smutną sławę bandyckich rozbójników. I nie jest to
nie dziwnego, że w ostatnich paru latach ta część
Polski została zalana przez rozmaitego rodzaju wy-
stępnictwa z Królestwa Polskiego. Tam roz-
wijały, podłyte w szalonych zamkach, mijała,
jak każdy tego rodzaju ruch, wznosić że siebie także
zamowiny i męty społeczeństwa, szukające w sposo-
bie chwili zera dla siebie. Cały ten bród, szęgnę
przez władzę w Royal, szła Gallego. Do takich szęgnę
mimo rewolucji w Królestwie Polskiem należą oskar-
żeni.

Przechodząc do tłumaczeń się obwinionych, wy-
szła dr. Lang, jak myślnie i klasycznie dozna oświec-
choć się wyjęty od aktu sprawiedliwości. — „Niech
jednak z tej sali — kołomyj wózek prokurator — nie
wyjdzie ani jeden oskarżony wózek, żeby potem w
przeciwmy razle poza plecami nie drwił i nie śmiał
się w kulak ze sprawiedliwości.”

Obrońca Jend podkręcił, iż oskarżeni nie są
tak wyrażanymi bandytami, jak chce c. k. pro-
kurator państwa, gdyż tak niedobrze wykonal swój
zamiar. Wreszcie stał się obrońca zaniejący oskar-
żeni.

Obrońca dr. Bardeł w rzeczowym i treściwym
wywodzie wykazał, iż Bejma i jego wózek wcale nie
niezależnie znajomym z tą „znaną” paczką znalazł się
na ławie oskarżonych. Bejma dotychczas nie miał
na swem życiu, cała jego przeszłość jest niepozna-
kowana. Zresztą za to, że się w tak dla siebie nie-
dobrze towarzyszywał, szła Bejma już dostate-
cznie ukarany więzieniem szęgnę.

Następnie prezw. r. Raczycy i ki wygłosił rezu-
me o poczem wędziowie przysięgli o g. pół do 10.30,
udał się na naradę.

Wyrok na bandytów.

Tribunał na podstawie werdyktu sędziów przysię-
głych, którzy prawie jednogłośnie zatwierdził wszyst-
kie pytania głównych, wydał następujący wyrok: Kautyn
Zła szkany na śmierć przez powieszenie; Józef
Stoła na 15 lat ciężkiego więzienia z potem co
miesiąc i elementu w ósm lat; Roman Bejma na 7
miesiący więzienia.

Po wyroku.

Wyrok wywarł na oskarżonych okropne wrażenie,
jak i na obecnych w sali. Siostra Łaty, znajdując się
na galerji zemilda. Gdy Hemm wychodził z sądu
na szczyje jego siostra i szpasmatycznie rkała.

Łata, wychodząc, odważał się: „Jak mi się mają
wiosna, to niech mi się zaraz szęgnę!”

Wszyscy (prócz Bejmy) szęgnę sobie 8 dni do
nudy.

Tribunał po wyroku udał się na naradę, czy Łatę
poddaje łasce morderczy.

Co się słyszało w mieście?

Kalendarzyk na sobotę.

Teatr miejski: Na konieczności pańki Wł. Ancezy,
„Słowo wstępne”, „Lobowianie”, „Trytunus”, „Kociuszko”,
„Popo”, „Nie listopada” wiesz.

Teatr ludowy: „Młody Samson” popo, „Kociuszko
pod Racławicami” wiesz.

Kalendarzyk na niedzielę.

Teatr miejski: „Kociuszko pod Racławicami” popo,
„Car Samowoszcz” wiesz.

Teatr ludowy: „Zły duch” popo, „Ligia” wiesz.

Blura Redakcyi i Administracyi „Nowin” znaj-
dują się na rogu Ryńskiego i ul. Wiśnicz, naprzeciw skle-
pu Bajala. Numer telefonowy wiadomości na razle Je-
szcze 627.

Mozliwemu wylewu Wisły i Rudawy nie mia-
ją być wprost się stało i o godz. 5 w południe
dochodził do 3 m. 84 cm. ponad zero i po dwu-
godzinnej niemiernym stanie wznosił się o 3 cm.

Na Dąbkiach wody z Wisły przedostały się po-
pod gościniec i zalany znajdując się tam dół i 1.
Całą nową tważy roboty pionierów, którzy zary-
wali otwory kanałów, którymi przesłaniała woda.

Do wytopienia z brzegów wody Wisły brakuje o-
kolo 50 cm. Jeżeli się szęgnę wód nie zmniejszą, mo-
żliwa jest katastrofa powodzi.

Grudniowe wybiegi dla Krakowa Rudawy wyle-
wa z rogatki Węglek kolo wale kolejowego i zalana
grunta t. w. fortuneczne międky parkiem dra Jordana
na wale kolejowym. W gościniec za rogatką Wę-
glek woda wytopiła tu przy bramie wlotkiej. Woda
płynęła tu przy brzegach i wierała się do płwino i an-
tary w domach przy ul. Wolskiej i Swoboda.

Wobec groźby wylewu magistrat m. Krakowa wy-
dał zarządzenie, aby poczyniono wszelkie środki os-
trożności.

Mieszkańców antary przygotowano na ewentualne
oprowadzenie mieszkań.

Na Rybakach przygotowane 11 łodzi ratunkowych
do przewożenia zagrożonych powodzi mieszkańców.
W strażnicy pożarnej ustanowiono dyżur wszystkich
pompierek.

Przed tego w budownictwie miejskiem urzęd-
zono dyżur dzienny i nocny, gdzie przysięgli te-
chniczni przeszercają się do ewentualnej akcji rat-
unkowej.

Wojkowsko skonygnowała dział pionierów z po-

zawsami. Na Władze otrzymał staki „Kraków”, „Opła-
na”, „Wawel”.

Po południu o godz. pół do 6 odbyła się konfe-
rencyja w starostwie w Krakowie z delegatami zamo-
ściwicza dra Fedorowicza, w której wzięli udział
prezesant magistratu, Rady powiatowej, starosta
krakowski, dyrektur policyi i wojkowsko. Uchwa-
lono poczynić wszelkie środki ostrożności.

Również zarządzone zostały całonocne dyżury w
starostwie krakowskim i kierownictwie regulacji Wis-
ły, dożki nadchodzą wiadomości telegraficzne z wy-
stępnymi dopływami Wisły.

Zaś się jednak, że z powodu pogodny wody Wis-
ły szęgnę i powodzi nie będzie. Jak na in-
formacja z biura regulacji Wisły, w wszystkich do-
pływach górnego biegu Wisły woda opada.

Z Oświęcimia donoszą że niebezpieczeństwo po-
wodzi ustąpiło od wczoraj. Z powodu pięknej pogody,
Sola która wylała, odleża wady.

Raba pod Myślenicami wystąpiła z brzegów woz-
noją po południu i zalana wale Brzegowicze, Drogi-
naś po Gdów. Wylewy także: Rupa pod Gurlicami,
Dunajec pod Nowym Sączem, Sana pod Przemyślem
i Dunajec pod Samborem.

Program urzędowy obchodu ka szel Wład.
Ancezy, który się krakowsko 8 maja jest nastę-
pny: O godzinie 9 rano nabożeństwo w kościele św.
Anny. Kazanie wygłosi k. dr. Cypria. O godzinie 10
pochód do kościoła św. Salwatora na Zwierzynieckiej, gdzie
młodzież, lud wiejski, mieszczanstwo i delegacje gwa-
zarystów złożą wieńce na pamiątkową tablicę, umiesz-
czoną tam za życia Ancezy. W pochodzi wczelny
udał: eschy krakowskie ze sztandarami i muzyką,
lud wiejski z wiekami i muzyką, deputacje towa-
rystwa i instytucji publicznych, „Sokoł”, straż ogie-
niowa i ochotnicy. Kierownictwo pochodu jest r. radca
miejski Kosobucki. Pochód ustawi się w ulicy św.
Anny.

Po złożeniu wieńców w kościele św. Salwatora
przejdzie prezw. komitet dr. Lucyna Bydła, a imie-
niem ludu poseł Jakób Bejko. O godzinie 8 w tea-
trze miejskiem uroczyste przedstawienie na czci An-
cezy. I. Przedmowa: poseł Franciszek Ptak. 2.
Deklamacja: Władysław Władysław. 3. Wiersz: Krasala
na czci Władysława Ancezy, wygłosił Paweł Do-
biesz, wdż z Dólegi. 4. Chór wiodący z Mod-
lińsk pod kierunkiem p. Ignacego Filipa. 5. „Lobo-
wianie”, obrazek ludowy ze słowami w jednym akcie,
W. Ancezy — odgra teatr wiodący z Dólegi. 6.
„Trytunus”, poemat W. Ancezy, wygłosił art. dram.
p. Stanisława 6. „Nobilitacja”, obraz VI z „Ko-
ciuszki pod Racławicami” — odgra artyści szęgnę
miejki. 7) Na zakończenie odgwiada chór wiodący
z Modlińsk Polonaz Kociuszki.

O godzinie 7½, wstępnę przedstawienie w teatrze
ludowym przy ul. Białkiej: 1) Przedmowa: Poseł
Franciszek Wójeck. 2) Z Ancezy: „Kociuszko pod
Racławicami”, obraz ewertur „Bartosz Głowicki”. 3)
Ancezy poemat „Trytunus”, wygłosił dyr. Rygier. 4)
Ancezy: „Chłopi arystokrat”, obraz ludowy.

Wszystkie odary postawiono Komitet obchodowy e-
brczo na utworzenie fundacji im. Ancezy, mającej na
celu rozciągnięcie konkurów na polskie patriotyczne
sztuki ludowe.

W strażnicy utworzono Ancezywiołczy węgny
dużaj trzy główne warstwy społeczeństwa naszego:
lud wiejski, mieszczanstwo i młodzież. Lud przybył
nawet z dalszych okolic kraju — mieszczanstwo z re-
chowyń sztandarami na czelie — młodzież szkolna
dłgi przeprosił radcy Sokołska i dyr. Zawiłłich-
go wystąpi w własną muzyką i sztandarami. W po-
chodzie wędali udział także teatr wiodący kociu-
szo z Dólegi w swich charakterystycznych strojach
z własną muzyką. Wystąpi ono popołudniu w teatrze
miejskim w „Lobowianach” Ancezy. Kwiatki obra-
li 800 biletów na to przedstawienie rządzą spełnie
bezpłatnie międky lud wiejski, natomiast 100 biletów
paterowych i II piętra, przeszercających do sprzedaży
celem zebrania funduszu konkurwowego im. Ancezy,
będą sprzedawane w kasie teatralnej wieszerowój jatro
w sobotę od godz. 9 rano poszwary, po esnach zwy-
szęgnę.

Komitet Keta mieszczanckiego, zajmujący się
zręcznością, 8 maja, poje do wiadomości, że pe-
kole, który się nie odżył w powodzi nieogoty, ale za-
stał odłożony, nie zabierający, gdyż komitet urzeczy-
stał był nigdy nie odkłada.

Dra narodowy sebrany w Krakowie dnia 8 maja
b. r., przyniła Towarzystwa Szkoły Ludowej kwoty
8.744 koron 90 hal. W porównaniu z ruchem wbieg-
nym ubytek jest tak znaczny, że Towarzystwo będnę
zmniejszone zapłacił jeszcze raz do ochotników publicznej
i urzędów w niedzielę dnia 9 b. m. ponowną kwes-
ta. Chłwikaj, które T. S. L. wzięło na siebie (obok
święto powiatowych i gimnazjum realnego w Białej),
przez założenie realnego gimnazjum w Oławie na
ślęknę są tak wielkie, że społeczeństwo polskie musi
dopomóc (z odwołaniem instynktu) i ponowną odno-
szyć na dra narodowy znaczący wyjąk solidarności
w ochronie krajów.

Z teatru miejskiego. Sobotnie popołudniowe pre-
stawienie będzie niezwykłym powodni, słownym pamięty
Wł. L. Ancezy, autora „Kociuszki pod Racławicami”,
też sztuki, która zyskała w historii teatru polskiego
największą liczbę przedstawień i wykarła niedo-
wiedza.

Nowości na suknie Damskie w Wełnie, Jedwabiu,
Płótnach, Zefrach i t. d. oraz ogromny wybór Konfekcyj dla dzieci.
TOWAR dobrowej jakości. 334 CENY umiarkowane. Magazyn w niedziele i święta zamknięty.

Mechanoleczniczy Lecznica chirurgiczno-ortopedyczna Wskazania: choroby serca i naczyń, przewlekły niekły
Zakład Zanderowski ul. Zyblikiewicza 9, Tel. 796. oeskrzeli, niedowład kiszek, otyłość, choroby nerwowe. Le-
czenie artrytyzmu i reumatyzmu gorącym powietrzem.
Aparat Roentgena — Sala operacyjna — Pokoje dla chorych.
Dr. Merz. Dr. Staszewski Dr. Wachtel.

